

Lawrence Ferlinghetti

EUFÓRIA

Miközben a tiszta eufória állapotához közeledem
szükségét érzem egy nagyobb írógép-toknak
melyben elérnek alsóneműim
és önvádam hegei
sebek bőröm csorba
radírján mely mindig
önmagát radírozza

Miközben a tiszta eufória állapotához közeledem
a hold tüzes arcát kínai festmény
hús rizsesőjébe rejti
s nem alhatok a dörgés miatt
e nyári délutánon
melyben egy lány lemezt tesz fel
mesterkéltszörnyű röhejjel aláfestett
őrült kísérleteket a szaxofonozásra
egy másik szobában

Miközben a tiszta eufória állapotához közeledem
minden várost az utca
féloldalára építenek csak
és cipőm az épületek oldalánál
ablak-nyomokat hagy
repedezni vágyó ablakpárkányokkal
s felgöngyölhető redőnyök cipőnyelvével ó jaj
Felgöngyölhető nyelvem zsinegen látom
és arcom mint valami ingán
leng a spárgaszáron
gúzsbakötött lábú játékkártya-kép
lábánál fogva felakasztott Villon
És a mama fényképpé halványul kezemben
És a papa neve Ludwig
elveszett valódi ingatlan-terven (elnyelte a víz)
Hajóbőrönd Avenue Yonkers
ahol most lengek és lógok
a végső fán mely még vedelve bólong
s ahol még mindig kórusműveket dalolnék
az önkívület mezején
de egy angyal elcsípte heréimet
és kasztrált hangom túl vékonyan szövik ki
egy lánnyal ki nevető lemezt tesz fel
a másik szobában

Miközben a tiszta eufória állapotához közeledem
szemeim angol kémek és madárrá
változtathat bármikor engem

egy időt lebíró tunguz robbanás
de nem vagyok apokaliptikus srác
és nem alhatok a dörgés miatt
e nyári délutánon
és néma madaram szeme
kiszáll a fejemből
röpdös a világ körül
melyben egy lány felteszi
húsból-készült lemezét
És ruhátlan állatsereglet vagyok
pucér összhangra vágyva
de országokra osztottak fel
Tibetben krumpli-lábakon állok
vagyok különös bohóc-fajta
lisztes az arcom hajam leragasztva
s nem alhatok a dörgés miatt
húsom lejár a tű alatt
A lány forgatja
megfordítja
forгат engem
hog्य lejátssza másik oldalam
Melle viráгzik
fügék hasadnak
fehér a nap
Sohasem térek vissza
egyiptomi ruhába bújtam

EÖRSI ISTVÁN fordítása

Gregory Corso

32. SZÜLETÉSNA POM ELŐESTÉJÉN IRTAM

Lassú, töprengő, spontán vers

32 éves vagyok,
koromhoz öregedtem, talán tovább is.
Jó-e az arc, ha már nem fiúarc?
Kövérébb. Hajam
már nem göndör. Orrom nagy-e?
Ajkam nem változott.
Szemem, igen, a szemem egyre jobb lesz.
32, nőtlen, gyermektelen, ez utóbbi fáj,
de hisz annyi időm van!